

HÚSVÉT 7. VASÁRNAPJA
URUNK MENNYBEMENETELE

A év

1 – 4 oldal

Olv.: ApCsel 1,1-11 – Ef 1,17-23 – Mt 28,16-20
 Az Apostolok küldetése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Ez a bevezető ének arra szólít fel bennünket, hogy legyünk Krisztus társai. Nagy felhívás ez, hiszen ha az ember ezt vállalja, akkor minden embert vállal, *minden embernek társa lesz az ember*. Ennek az ünnepnek ez az igazi üzenete. Ebben a világban, amelyben élünk, hatalmi harcoknak vagyunk a tanúi, igen sokszor az elszenvedői. Ebben a világban hangzik el Jézus szava: **„Nekem adatott minden hatalom a mennyben és a földön.”** Erre a hatalomra hivatkozunk akkor, amikor egymás felé elindulunk, mert Krisztusnak ez a hatalma egészen sajátos.

Krisztus hatalma elragadó istenszeretetből és áldozatkészségből táplálkozik.

Szeretetből és áldozatkészségből táplálkozó hatalom az, ami rendezheti a mi egymással való kapcsolatunkat, a mi életünket. A mai ünnepen kérjük ehhez az Isten segítségét, mert e nélkül ez semmiképpen nem megy.

Könyörögjünk

Mindenható Istenünk, hadd ujjongjunk szent örömmel és hadd vigadjunk gyermeki hálaadással, mert Szent Fiadnak, Krisztusnak mennybemenetele a mi fölemelkedésünk. Ahová ugyanis a Fő eljutott dicsőségben, oda kapott meghívást az egész Test, az Egyház reménységben, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben Isten mindörökkön örökké.

+ **A M E N** +

Szentbeszéd

Keresztény küldetésünk.

Kedves Testvérek! A keresztényekkel kapcsolatosan a legkifejezőbb megállapítás: *„A világban élünk, de nem a világnak élünk.”* A mai ünnepen keresztény küldetésünkről van szó, ami nem más mint Jézus munkálkodásának, Jézus művének a folytatása, beteljesítése. Azzal kezdtük ezt a szentmisét, hogy ebben a világban hatalmi harcok dúlnak és talán mindennél mámorítóbb az emberek számára a hatalom, hatalmaskodni, hatalmat kaparintani a kezükbe. Nem mindegy, hogy meghalljuk, vagy nem halljuk meg Jézus üzenetét, amely ebben a hatalmi harcban talán nagyon is halkán hangzik el. Végeredményben mégis mindenén áthatol:

„Nekem adatott minden hatalom az égben és a földön!”

Miképpen lehet ez a hatalom jelenvalóvá általunk ebben a világban?

Miképpen képes ez a hatalom kezébe venni a világ folyásának irányítását?

Sok reményünk nincs. Sok lehetőségünk sincs, mert ez csak akkor lehetséges, ha valamiképpen az emberek a második teremtésben megújulnak. Az első teremtés az, amikor az Isten világot és embert teremt. A második teremtés az, - így értelmezik ezt a hittudósok, a próféták is, - amikor az ember Krisztus példája, tanítása nyomán megújul, újjászületik. Csak az újjászületett ember, a Krisztus példája nyomán megújult ember képes Krisztus művét folytatni. *Ez azért lényegbe vágó kérdés, mert - akár elfogadjuk, akár nem, - a világ helyzete ezen fordul meg.*

***A világ arra vágyakozik, hogy egy ilyen hatalom,
ez a krisztusi hatalom vegye a kezébe.***

Azt olvassuk a Szentírásban, hogy a teremtett világ sóhajtozik a megváltás után. Ha önmagunkra gondolunk, akkor mi is oly sokszor megfogalmazzuk magunkban a megújulás vágyát. Ez csak akkor lehetséges, ha *az ember ennek a hatalomnak az ígézetében újjászületik.*

„Elég nektek az Én kegyelem!”

Jézus elküldi az apostolait: „Menjete az egész világra, tegyetek tanítványommá minden népet. - Ne vigyetek magatokkal se tarisznát, se erszényt, se botot.”

***„Elég nektek az Én kegyelem!”
Oly kevésszer gondoljuk ezt végig, mit is jelent?***

Amikor olyan pénzéhesek vagyunk, amikor azt gondoljuk, hogy fegyverekkel meg lehet oldani a világ gondjait és problémáit, akkor halljuk: „*Elég nektek az Én kegyelem!*” Biztos, hogy pénzzel nem oldhatók meg az ember életének a kérdései. Egészen biztos az, hogy fegyverekkel nem oldhatók meg a nemzetek problémái. Mennyi szenvedő alanya van ezeknek a kísérleteknek, akár a pénz hatalmára gondolunk, amelyen keresztül területeket nyernek. A nagyvilágban azt lehet mondani, hogy ez a modern gyarmatosítás a pénz révén. A fegyverekkel mi oldható meg? Semmi. Ha valaki, akkor ezt mi magyarok jól tudjuk. Mi, akik annyit hadakoztunk és most itt vagyunk Trianon utáni magyarságunkkal és magyarságunkban. Az ember kérdései nem oldhatók meg ilyen módon és ilyen úton.

A hatalom és a kegyelem összetartozik!

„Elég nektek az Én kegyelem!” - „Nekem adatott minden hatalom!” – mondja Jézus. *A hatalom és a kegyelem összetartozik és ebben az esetben tölti be küldetését.* A hatalom nagyon fontos. Az embereket igazgatni kell, közösséggé formálni és alakítani. Ehhez hatalom kell, de a kegyelemmel megszentelt hatalom, amely nem uralkodni akar, amely nem maga alá gyűrni akar, hanem közösséget akar létre hozni. Jézus hatalma miből táplálkozik? A szentmise bevezetőjében hallottuk:

***Jézus határtalan istenszeretetéből és elkötelezett áldozatkészségéből nő fel ez a hatalom.
Csak annak van hatalom a kezében, aki szeret, aki áldozatot hoz.***

A többi zsarnok, a többi diktátor, a többi uralkodó. Annak a hatalmára vágyunk mindannyian, aki szeret bennünket, annak a hatalmára, aki szolgál bennünket.

Isten Atyasága azt jelenti: Áld

A mai ünnepen ezen gondolkodjunk el, mert Jézus életszemlélete, Jézus életműve abból adódik, hogy Ő a Fiú, az Isten Fia, aki az Istentől kapja ezt a hatalmat, az Atyától. A Szentírás magyarázó az Isten Atyaságáról értekeznek. Az Isten Atyasága azt jelenti: ***Áld.*** Ez az áldás

az Atya hitelességéből származik. Autentikus, idegen szóval, az Atya hitelessége, ami azt jelenti: megerősíteni, bátorítani, „fölfegyverezni.”

Jézus életműve a Fiúságából származik.

Ő az Atyának a Fia, akitől kapja a hatalmat. Akinek az áldása Vele van.

Az apai áldás, az anyai áldás.

Amikor arra szólítanak fel bennünket, hogy Krisztus művét folytassuk, akkor többet gondoljunk erre. A világ problémáinak is egyik gondja, baja innen források, hogy nincs az apáknak, nincs az anyáknak tekintélye. Furcsa világ ez. Ez sok mindenben megnyilatkozik. Nem a mindennapi élet nagyon méltatlan dolgaira hivatkozom, de amikor az emberiség erre érzékenyebb volt, akkor ilyenekről tudtunk, hogy az apai áldás, az anyai áldás. Amikor a felnőtt ember elindult, akkor az apának és az anyának az áldásával indult el. Ma ez kiment a divatból, csak néha-néha egy-egy neves esemény alkalmával kerül elő. Például egy papszenteléskor, amikor a fiatal pap elindul az útján és kéri apjának és anyjának is az áldását. Ez az áldás jelenti az apai, meg az anyai tekintélyt, az anyai, meg az apai hitelességet és ez erőforrás. Mi úgy gondoljuk, hogy erre nincs is szükségünk. Néha itt-ott találkozunk az ember azzal, hogy fiatal házaspár a szülei áldását kéri. Mintha vissza akarnák csempészni ebbe az apátlan, anyátlan világba ezt az értéket.

Az ég és a föld összetartozik.

Ahhoz, hogy mi Krisztus művét folytassuk, legyünk tudatában annak, mit jelent, hogy Isten hatalmat adott nekünk. Hatalmunk van arra, hogy összekössük az eget és a földet. Ez a mai ünnep erről szól, hogy közel van az ég és a föld, sőt összetartozik, érintkezik. Jézus eljött közénk, elhozta az eget a földre. Az Úr mennybemenetel azt jelenti, hogy a föld fölemeltetik. Mit jelent a fölemeltetése? Nem azt jelenti, hogy elszáll. Azt jelenti, hogy fölemeltetik ebbe a régióba, mert a földnek mennyei perspektívája van. A földnek mennyei dimenziói vannak.

A kereszténység nemcsak tan, hanem praxis is.

Jézus azt mondja: „Én veletek maradok.” Ez azt jelenti, hogy mi már ma ebbe a mennyei dimenzióba lépünk azzal, hogy a kereszténységünk, a Krisztus-követésünk nemcsak tan. A kereszténység nem tanrendszer. „Menjetek, tanítsatok minden népet és kereszteljétek meg őket.” Igen tanítani, de a tanítás akkor jelent életet, ha az praxissá válik. A tan önmagában élettelen, az igazság önmagában semmit se ér. A tan akkor meghatározó és formáló, ha gyakorlattá válik.

Jézus is így fogalmazott: „tanítottam nektek és példát adtam nektek.”

Nem engedhetjük meg, hogy úgy éljünk ebben a világban, mint akik küldözgetik a tant, az igazságokat, a magunk igazságait az embereknek, a világnak. Semmire se mennek vele. Ilyen alapon brosúrákat is osztogathatnánk. Ez a világ, amelyben élünk a brosúrák világa. A szórólapok világa. A reklámok világa. Ezekkel akarják elérni az embereket, bekeríteni. Ez élettelen. Majdnem azt is mondhatnám, merénylet az élet ellen.

Jézus hatalmát megjeleníthetjük ebben a világban

Az, amiről szó van, az Jézus hatalmának a megjelenítése az által, hogy mi megmutatjuk ebben a világban, hogy szeretjük Istent és képesek vagyunk áldozatra egymásért. Ez az a hatalom, amely átalakíthatja a világot, amely jövőt adhat a világnak. Az, hogy szeretjük az Istent, azt jelenti, hogy igazodunk. Az embernek valahova igazodnia kell. Mi állandóan játszódunk. Meg akarunk felelni itt is, ott is, mindenütt. Gyakorlatilag senkinek se felelünk meg, még önmagunknak se.

Szereti az ember az Istent, ez azt jelenti, hogy Istenhez igazodik.

Isten előtt felelősséget érez az életért, elsősorban a saját életéért és Isten előtti felelősséggel tartozik össze az emberekkel.

A másik az áldozatkészség, a szolgálat.

Az Irgalmas Rend számára legfontosabb, mennyire van meg bennünk a szolgálatkészség lelkülete. Egyedül ez számít. Az összes többi levegőverdesés, beszéd. Egy előadáson nagyszerű okfejtést hallottam Lánci András professzor úrtól, aki a szolgálatról beszélt. Arról szólt, hogy vége annak a világnak, amikor így bátorítottuk a gyerekeinket: „Tanulj fiam, akkor nem kell dolgoznod.” Ez a civilizált világ mintha nem akarna dolgozni, mintha nem akarna szolgálni. Fizikai munkát nem akar végezni. Egy másik információ szerint, ha így megy, akkor húsz év múlva az emberiség éhezni fog azért, mert elhagytuk a földet, azt a földet, amelyet taposunk. Amely föld eltartotta mindig az embert, most meg nem fogja eltartani, mert nem akarjuk ezt a földet megművelni. *Szolgálat. Nincs más út.*

Kedves Testvérek!

Ma ünnepelünk. Urunk mennybemenetelének van az ünnepe.

„Ne álljatok itt tétlenül” - mondja az apostoloknak a hírnök.

Ég és föld összetartozik. Tegyük meg mindent azért, hogy ezt a jézusi hatalmat a sötét felhők el ne takarják, hanem általunk jelen legyen a földön.

Jézus a világ végezetéig velünk van mérhetetlen istenszeretetével és az ő végtelenül hatalmas, elkötelezett áldozatkészségével.

Ezt a kettőt tegyük magunkévá, ezt a kettőt tegyük életformánkká, akkor folytatjuk Krisztus művét.

Ez a világ megváltása.

Az is igaz, hogy csak az az ember lehet boldog, aki ezt a szolgálatot magáévá teszi.

Ebben van életünk értelme.

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Jegyezzük meg, a teória önmagában nem az életről szól. Nagyon fontos, de ha a teória teória marad, akkor inkább árt, mint használ. Ha egeket néző emberek maradunk, fényes egeket festegetünk, akkor semmi közünk nem lesz az élethez, a világhoz. A kereszténység praxis. A tan annyit ér, amennyi gyakorlat lesz belőle. Az a téves feltevés, hogy a kereszténység inkább elmélet, mint gyakorlat, csak akkor változhat, ha a krisztusi hatalom mozgósítja erőinket.

Ezt kívánom a Testvéreknek!

+ Á L D Á S +